

δ va. || Tr. per que (una substància) pren una forma cristal·lina.

Cristal·lografia f. Ciència de la cristal·litació; estudi de les formes que afecten els cristalls.

Cristal·logràfic-a. Relatiu o pertanyent a la cristal·lografia

δ col·loide)

Cristal·litador m. va. de
a fer-hi cristal·litacions.

Cristal·litzar v. intr. i tr. Tr. prendre una forma cristal·lina. La sal cristal·litava en el sistema cúbic | Fig. Assumir una forma definitiva i cristal·lina, forma pròpia del ^{crystallos} met. gr. κρυσταλλος cristall. sp.:
Cristal·logènica

Cristal·loide adj. Substància cristal·loide o impl. cristal·loide m., substància que, en solució, es difon ràpidament a través d'una membrana animal i abaixa el punt de congelació del dissolvent (operat a δ